

MAXIM STORMS NUGGETS

Zaterdag 18 november om 20u30 in de Komedie - Duur: 60 min. zonder pauze
Inleiding om 19u55 door Sylvie Huysman (De Zendingen)

NUGGETS

De Standaard noemde Maxim Storms “de Charlie Chaplin van zijn generatie”. ‘Nuggets’ bolt dan ook van de slapstick, ongerijmde humor en jabbertaal. In een bizar universum wroet een figuurtje koortsachtig in een berg bouwmaterialen. Liefkozend graait hij door de buizen, draden, plastic zeilen.

Hij moet iets maken, zoveel is duidelijk. Maar wat? En waarom? Hij loopt van de ene plek naar de andere als een dolgedraaid mannetje in een videogame. Wat hij nu niet kan gebruiken, spaart hij voor later.

Af en toe ontsnappen hem een paar woorden. Voor de rest gaat hij helemaal op in zijn zoektocht naar het juiste materiaal. In zijn (geroemde) groteske speelstijl, met een perfecte timing en besnorde pokerface, creëert Maxim een krakkemikkige wereld waar een laatste ziel het onbestemde doel probeert te bereiken.

In zijn vorige solo ‘Brother Blue’ ontwierp Storms een onbetrouwbaar landschap waarin de protagonist zijn staart verliest. In ‘NUGGETS’ gaat hij een stap verder en verbouwt het hoofdpersonage **op** radicale manier de restanten van zijn bestaan. Maxim Storms geeft in al zijn werk stem aan personages die ‘de onmogelijkheid’ beproeven of verbijten. ‘NUGGETS’ wordt een nieuwe etappe in die zoektocht van filosofische kwetsuren

MAXIM STORMS

Maxim Storms is een beeldenstormer die het metier leerde aan het KASK (School of Arts Gent) en op verschillende podia voor verschillende publieken speelt en performt.

Zo is er Ballet Dommage, met Katrien Valckenaers, dat telkens weet te verbazen door het specifieke opzet, de taal of de enscenering. En wekt de performanceband Brik Tu-Tok -met Linde Carriijn- een breed arrangement aan geluiden tot leven door cassettes, huishoudprullaria en zelfgemaakte objecten.

Daarnaast is er Maxims duister én komisch -solo of in duo met Lobke Leirens- theaterwerk met zijn ongerijmde humor, besnorde pokerface, feilloos gevoel voor timing en waarin het absurde primeert. Brute chansons, jabber- en dadamonologen, kosmische collages en sponssculpturen zijn nooit veraf.

De Standaard noemde hem al eens ‘de Charlie Chaplin van zijn generatie’ vanwege de slapstick die Storms’ speelstijl kenmerkt. De jongste jaren staken Maxim (en zijn medemakers) maar liefst 5 selecties voor het TheaterFestival of Circuit X op hun hoed.

PERS

“NUGGETS’: tweede solo van Maxim Storms is een parel. (...) Met licht, kleur, beweging, tekst en geluid bouwt Storms een abstract portret van een psyche – geen personage, maar een mentale toestand – die grip zoekt en verliest. (...) “In ‘NUGGETS’ heeft Storms zijn fysieke speelstijl welhaast geperfectioneerd. Hij is even adembenemend in een dolgedraaide techno-choreografie als wanneer hij terloops wat noten blaast op een plastic fluitje. Hij maakt beelden die net zo gelaagd zijn als mooi – zoals wanneer de berg ‘productiemateriaal’ tot leven komt als een monster van spullen. Maar steeds snijdt de verkillung de lach af, want je weet: in zo’n geestelijk universum is er geen uitweg. “It never ends, does it?” Tenzij je het rad natuurlijk als schans ziet. Het is maar hoe je het bekijkt.” Evelyne Coussens – De Morgen ★★ ★

CREDITS

Concept & spel: Maxim Storms – Coaching: Jan Steen & Lisbeth Gruwez – Licht: Geert Vanoorlé – Feedback: Linde Carrijn & Rachid Laachir - Co-productie: CAMPO, C-TAKT & De Grote Post – Spreiding: Vincent Company - In samenwerking met: c o r s o & kunstencentrum nona - Met de steun van de Vlaamse overheid

WAT KOMT

LAZARUS & ROBBIN ROOZE / BLOED

Woensdag 29 november om 20u

Weinig stoffen hebben zo'n mythische status als bloed: als bron van leven maar ook als symbool van dood en verderf, als drager van onze identiteit, waarmee banden worden gesmeed, groepen gevormd en wat zonder ophouden vergoten wordt voor een hoger doel.

Een vrouw in een complexe relatie met zichzelf en een man op leeftijd in coma na een bloedklonter. Zij kennen elkaar van haar noch pluim, maar blijktbaar is er een moment in het verleden dat beslissend is geweest voor hun beider levens. Terwijl hij langzaam bij bewustzijn komt, probeert zij zich een weg te banen tussen de brokstukken van zijn herinneringen. Gaandeweg tekenen zich de contouren af van de halsbrekende tocht die hij in 1989 aflegde naar deze kant van het IJzeren Gordijn. Geeft zijn verhaal antwoord op haar vragen?

BLOED is theater en film tegelijk over bloed dat kruipt waar het niet gaan kan, de fata morgana van het vrije Westen, het verlangen naar de eeuwige jeugd en hoe we toch steeds weer door de tijd zullen worden ingehaald.

SILLY SYMPHONIES / SENNE VANDERSCHELDE, MARIUS LEFEVER EN JEF VAN DER BURGHT

Vrijdag 1 december om 20u30 - **PREMIÈRE**

Drie reizigers stappen door een post-apocalyptisch landschap waarin ze verdwalen, mekaar ontmoeten en verliezen. De taal zijn ze onderweg verloren. Geluiden blijven achter als een holle echo. En dan openen ze één voor één hun koffer ...

Aan de hand van bruitage (denk aan de klankband bij een stille film) reconstrueren ze wat ze meemaakten. Het trio probeert de gebeurtenissen te bezweren door een anders klinkend toekomstbeeld te voorspellen. Helemaal gerust zijn ze er toch niet in ... Wat als de storm van klanken, die leidde tot de Apocalyps, zich opnieuw voordoet?

'Silly Symphonies' kwam tot stand dankzij 'Eigen Kweek', een initiatief dat jonge makers ondersteunt bij het begin van hun artistiek traject. Veertien West-Vlaamse cultuurcentra schaarden zich achter dit initiatief en selecteerden deze productie uit een reeks projecten met West-Vlaamse banden. De voorstelling wordt gemaakt in De Spil.